İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 2

Gök gürültüsünden önce açmayın

Lui Eriksson

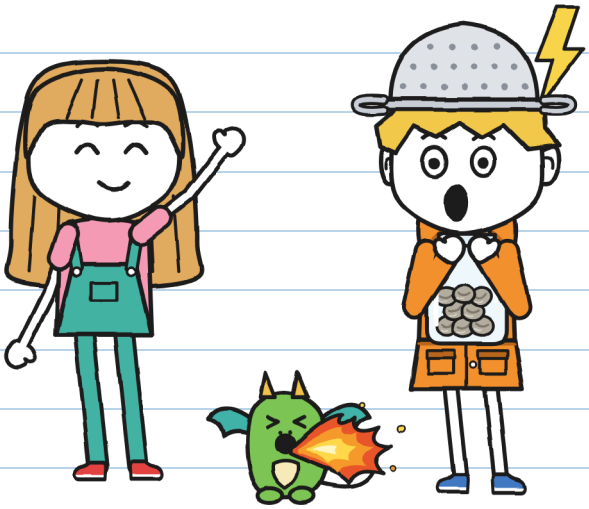

(Guni'nin defteri)

BEDEN M
Orta seviye · 9+

İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 2

Gök gürültüsünden önce açmayın

Metin ve resimler: Lui Eriksson

BEDEN M · Orta seviye · 9+

Türkçe sürüm: LinguAula

İlk baskı: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Sınıf ve ev için serbestçe fotokopi çekilebilir.

Serinin ikinci kitabı. Birincisi: "Bu paket ısırıyor".

LinguAula

Her bölüme linguaula.com'da çalış

Bu kitap yazılırken hiçbir gök gürültüsü zarar görmedi. —H.



Başka kimsenin değil. –H.

Bulursan gök gürültüsünden önce açma.



Bu mühür yalnızca hikâyede olan şeyleri işaretler: sen yapma. Birkaç sayfa sürüyorsa BURADAN ve BURAYA KADAR yazar. Gerçek fırtınada 76. sayfa geçerlidir. –H.

KİM KİMDİR



Guni. Cumartesi kuryesi. Fırtına avcısı (aşağı yukarı). Bu defter onun.



Hulita. Şimşekle gök gürültüsü arasındaki saniyeleri sayar. Yeşille yazar ve H. diye imzalar.



Kırıntı. Ejderha yavrusu. Guni'nin yaptığı her şeyi taklit eder. Her şeyi.



Tonyo. ŞİMŞEK için bisikletle teslimat yapar. On dakikada ya da bedava.



Flora. Kanal Sokağı No: 9'un bahçıvanı. Taşa imza atmaz.



Vera. Ejderhalar Evi'nde, Flora'nın evinin yanında ejderhalara bakar. Kırıntı onunla yaşar.



Mara. İmkânsız Teslimatlar'ın sahibi. Cadı şapkası takar. Söylediğinden fazlasını bilir.



R. Kimsenin teslim edemediği paketleri gönderir. Kimse adını söylemez.

TESLİMAT DEFTERİ 2
Sahibi: Guni

RESMİ.

"Resmi" demek, önce ben okurum demek. Resmen. –H.

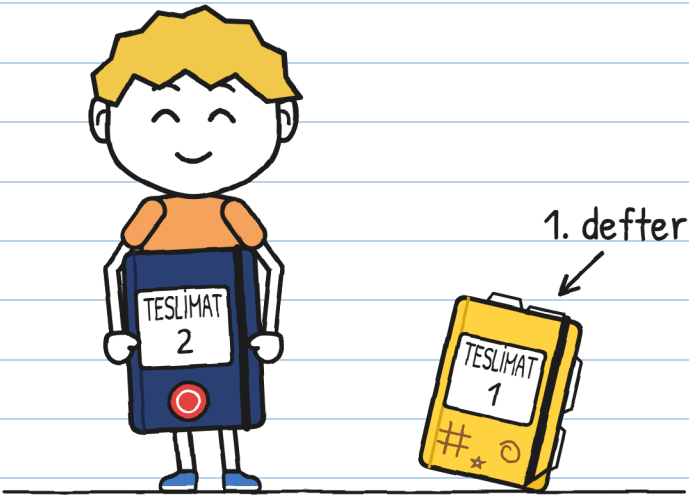

1 numaralı defterim bitti: dolu. Bunu bana dükkânın sahibi Mara verdi; kapağında Mara'nın mührü var. Resmi defterlere resim çizilmezmiş. Bakalım.

BÖLÜM 1

Fırtına avcısı

Mara'nın dükkânında titreyen bir paket var. Geçen cumartesiden beri, her gün biraz daha.
Ona dokunmaya niyetim yok.
Hulita'yla bizim teslim ettiğimiz son paket bir yumurtaydı. Şimdi o, Kırıntı: yaptığım her şeyi taklit eden bir ejderha yavrusu.

Evimin karşısındaki dükkânda on dokuz iade paketi kaldı. Titreyen paketin acelesi ötekilerden fazla.

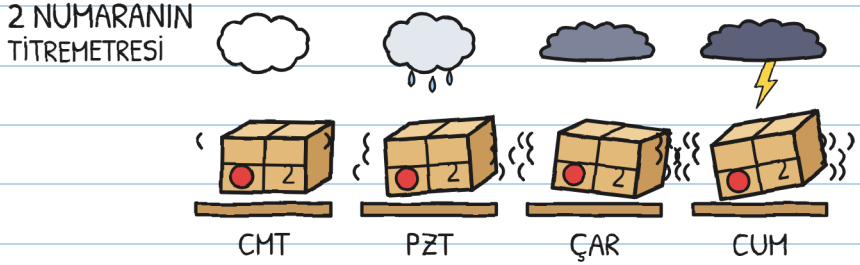

Korkudan titremiyor: cumartesi akşam altıda bir fırtına geliyor. Hava durumuna altı kez baktım. —H.

İade paketini teslim alan kişi etiketi silinmeyen mürekkeple, Hulita'nın yeşil keçeli kalemindeki gibi, imzalamak zorunda. İmzalamazsa paket şafakta uçarak rafına geri döner. Hepsini aynı kişi gönderiyor: R.

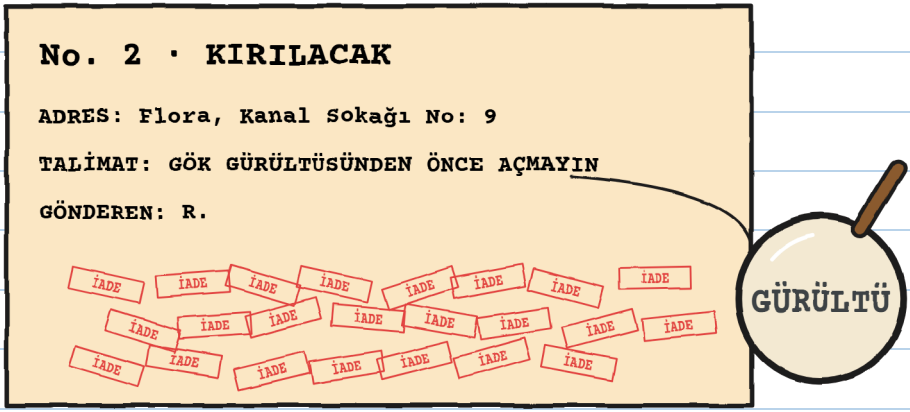

2 numaralı paketin üstünde yirmi üç İADE mührü vardı.

Yirmi üç. İki kez saydım. —H.

— Onu yirmi üç kez ben götürdüm, dedi Mara. Hiçbirinde fırtına yoktu.

Cumartesi saat onda Mara bizi tezgâhta, 2 numaralı paketle bekliyordu. Tonyo da oradaydı: cumartesileri üçümüz dükkânda cezalıyız, çünkü 1 numaralı paketi izinsiz teslim ettik.

— Bunu, dedi Mara, siz teslim ediyorsunuz. Bu öğleden sonra.



Hulita o kadar yükseğe zıpladı ki neredeyse KALAN: 19 tabelasına dokunacaktı.

Mara üç şart koştu ve onları parmaklarıyla saydı:

1. Saat beşte, fırtınadan önce yola çıkıyorsunuz ve fırtına geçene kadar Flora'nın yanında kalıyorsunuz.
2. Aileleriniz ve Flora durumu zaten biliyor.
3. Kural, etiketteki kural: gök gürültüsünden önce açmayın. Tam üstümüzdeki geçerli; uzaktakiler geçerli değil.

— Sen gelmiyor musun? diye sordu Hulita.

— Benim burada yapacak işlerim var, dedi Mara ve vitrinden dışarı baktı: gökyüzü grileşiyordu.

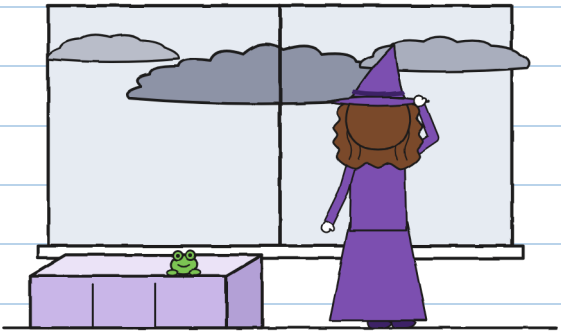

Ne işleri? —H.

Hulita bana baktı.

— Sen fırtınaları sever misin?

Ben de biri sana öyle bakınca söylenen şeyi söyledim:

— Bayılırım. Eski mahallemde profesyonel fırtına avcısıydım.



Söylediğim

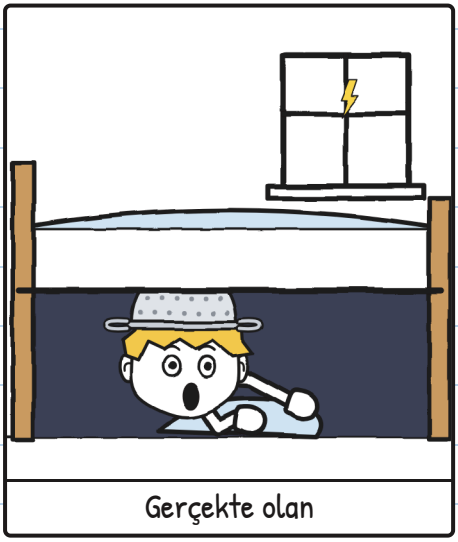

Gerçekte olan

Yatak altı profesyoneli. —H.

Hulita bana fırtınaları saymayı defterimde, her zamanki gibi izin istemeden öğretti:

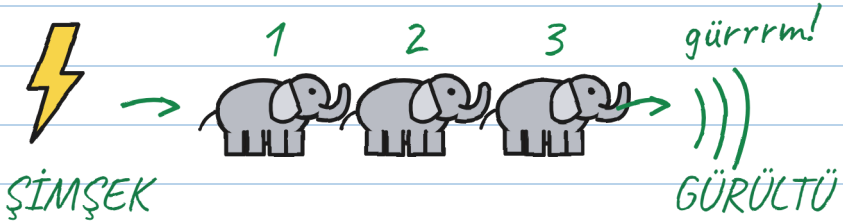

bir fil, iki fil, üç fil...

1 fil = 1 saniye

3 fil = 1 kilometre (aşağı yukarı)

0 fil = TAM ÜSTÜMÜZDE!

↖ Etiketteki gök gürültüsü bu.
Uzaktakiler paketi açmaz.

Daha çok fil: o yıldırım daha uzağa düştü.

Gök gürültüsü duyarsan, uzakta bile olsa: hemen içeri!

Bildiğin şey daha az korkutur. —H.

Fırtınaları saymama gerek yoktu: ben fırtınalara bayılırım. Ama ne olur ne olmaz diye yazdım.

Tonyo etiketi omzumun üstünden okudu.
— ŞİMŞEK fırtınada teslimat yapmaz.
Çantasındaki küçük yazıyı işaret etti.
— Henüz fırtına yok, dedi Hulita.
Tonyo küçük yazıyı bir daha okudu. "Henüz" yoktu.



Küçük yazı fazla küçüktü. —H.

Ve bizimle geldi.
Saat beşte yağmurluğumu almak için eve gittim.
— Turuncu olanı giy, dedi annem. Gerçekten gitmek istiyor musun? Ama sen, gök gürleyince...
— HOŞÇA KAL, ANNE!

"Ama sen, gök gürleyince..." NE? —H.

Gökyüzü iyice kararmışken Büyük Köprü'den geçtik. Geceleri köprüyü tekneler geçsin diye kaldırıyorlar. Tam ortasında Hulita suya eliyle, çok ciddi bir yüzle selam verdi: kanalla arası iyi değil.



Çok uzakta gökyüzü aydınlandı. Hulita gök gürültüsüne kadar otuz fil saydı.

Gürrrm.

— O yıldırıma yaklaşık on kilometre var, dedi. Hava durumuna göre fırtına altı sularında gelecek.

— Gök gürledi! dedi Tonyo. Artık açılır mı?

— O paketi açmaz, dedi Hulita: etiketteki, şimşekle aynı anda duyulan gök gürültüsü, sıfır fil. Ama artık duyuluyor ve bu yeter: hemen içeri!
Kanal Sokağı'na kadar koştuk. Ben duymazdan geldim.

— Bu hık mıydı? diye sordu Hulita.
— Hayır, dedim. Hık!



Küçüklüğümden beri başıma gelir ama yalnızca gök gürültüsünde: her gök gürültüsünde bir hıçkırık dizisi, üç saniyede bir. Fırtına tam tepemdeyken durmuyorum. Korku değil: vücudum bunu bana sormadan yapıyor.

Adı korku. —H.

Ejderhalara bakan Vera bizi kapısında bekliyordu, Flora'nın kapısının hemen yanında, kucağında Kırıntı: cumartesileri Kırıntı benimle geziyor.

— Bugün yalnızca Flora'nın evine kadar: bu onun ilk fırtınası, dedi Vera ve onu bana verdi. Seni her konuda taklit ediyor, hissettiklerini de. Korkarsa çekiştirme: tutunur. Fırtına geçince avlu duvarına üç kez vurun, ben onu almaya gelirim.

— Ben hiçbir şey hissetmiyorum, dedim. Ben fırtınalara bayılırım.

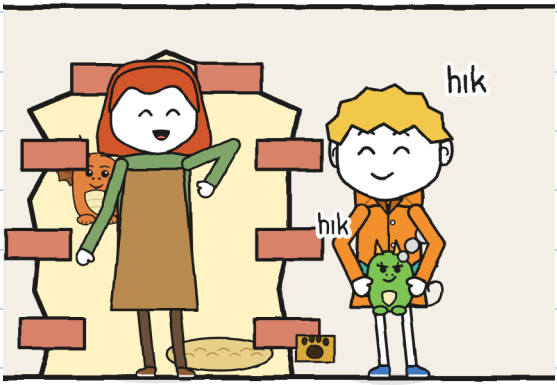

Uzaklarda gök gürledi. Ben hık yaptım. Kırıntı da hık yaptı ve burnundan duman çıkardı.

— İçeri, hemen, dedi Vera.

Flora'nın evi sardunyalı ev: iki cumartesi önce biz Ejderhalar Evi'nin kapısını ararken balkonundan bize bakıyordu. O kapı bir duvara benziyor.

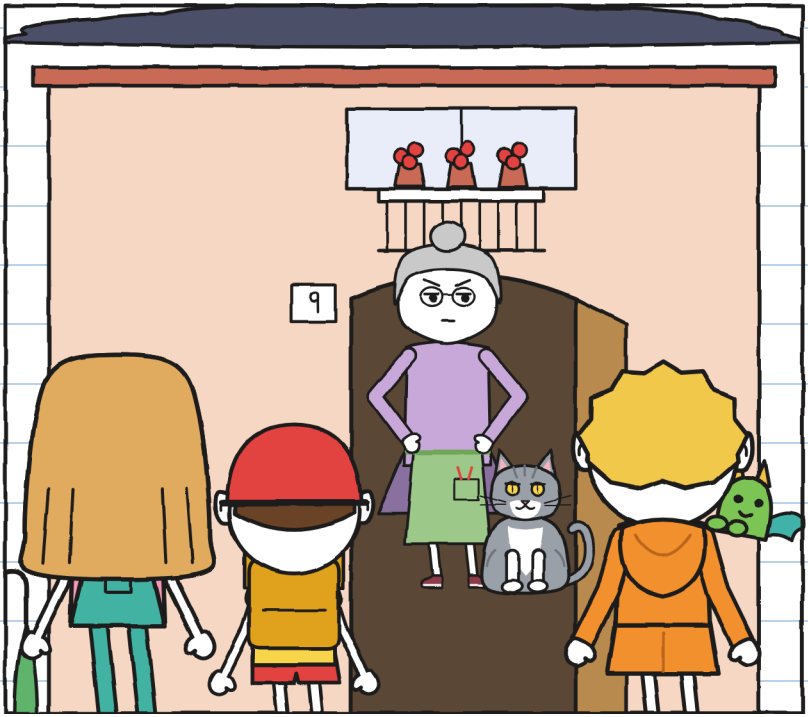

Flora biz kapıyı çalmadan açtı; kutuya, gökyüzüne ve Kırıntı'ya baktı.

— Vera'nın yavrusu. Eğrelti otlarımı kavurmasın, dedi. Girin, yağmur geliyor. Bir de sizi uyarayım: ben taşa imza atmam.

BÖLÜM 2

Gürültü!

Flora'nın mutfağı bitki dolu, tavandan sarkanlar bile var. En arkada cam bir kapı seraya açılıyor. Kedi kapılı arka kapı ise avluya. Tonyo yağmur yüzünden bisikleti koridora soktu.

Cam kapının üstünde boyalı damlalar vardı. Biri camda yukarı doğru çıkmaya başladı.

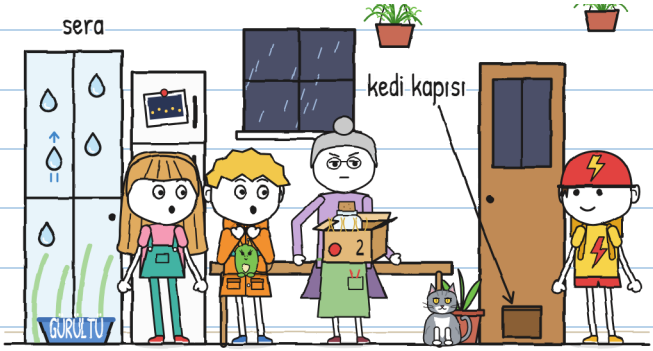

— Bunlar R.'nin büyülü camları, dedi Flora. Yağmuru ben istediğimde geçirirler. Yıldırımı asla.

Damla yukarı çıkmaya devam etti. Nereye gittiğini sormamaya karar verdim.

Flora kutuyu masaya koyup sormadan açtı: içinde saman ve sekiz gri bilye dolu cam bir kavanoz vardı.
— Gök gürültüsünden önce açmayın yazıyor! diye bağırdı Hulita.
— Kutuyu açtım, kavanozu değil, dedi Flora. İçinde ne olduğunu biliyorum: R. bana fenercik sözü verdi ve taş gönderiyor.

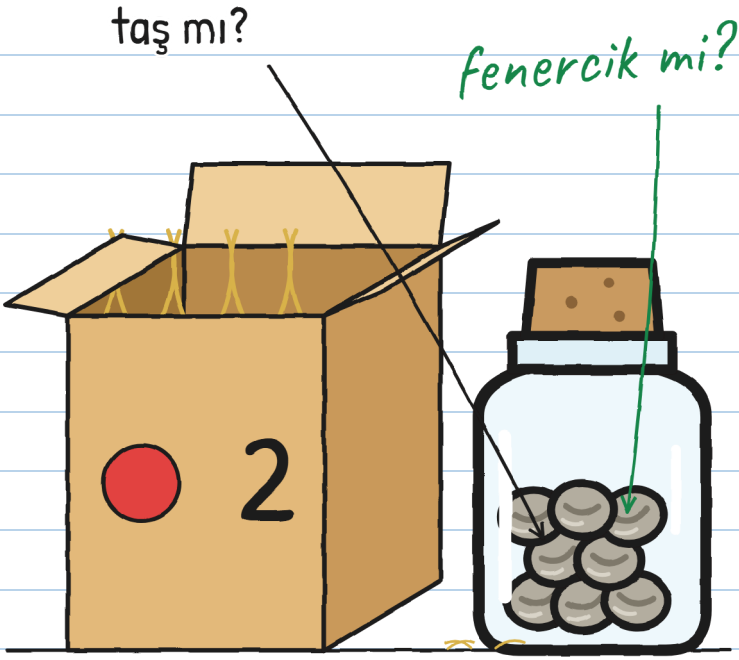

— Fenercik nedir? dedim.

Flora buzdolabından eski bir fotoğraf söktü: gece kanal yolu, kıyıda minik ışıklarla.



— Bunlar bitki, diye açıkladı Flora. Şimşeklerin ışığını saklarlar ve bütün gece aydınlatırlar.
— Onları R. mi ekerdi?
— Tohumları uyanık getirirdi. Toprağı ben koyardım. Uyuyan bir tohum hiç görmedim.
— Ya fenercikler?
— Söndüler. R. gelmeyi bıraktı. Şimdi de bunu gönderiyor.

İşte bu yüzden kanal geceleri karanlık ve onu geçen tahta, yani tahta köprü, bu kadar korkutucu.

Korkutuyordu. Beni çok: onu karanlıkta geçtim. —H.

— R. hep sözünü tutar, dedi Flora. Geç de olsa tutar. Ama bunda hayır: bana bu kavanozu yirmi üç kez getirdiler ve yirmi üç kez de taş çıktı.

Etiketi düşündüm. Ezbere biliyordum.
— Peki siz onu açmak için hiç gök gürültüsünü beklediniz mi? diye sordum.

Flora bana, suyun ıslatıp ıslatmadığını sormuşum gibi baktı.
— Ben kimseyi beklemem, dedi. Gök gürültüsünü bile.

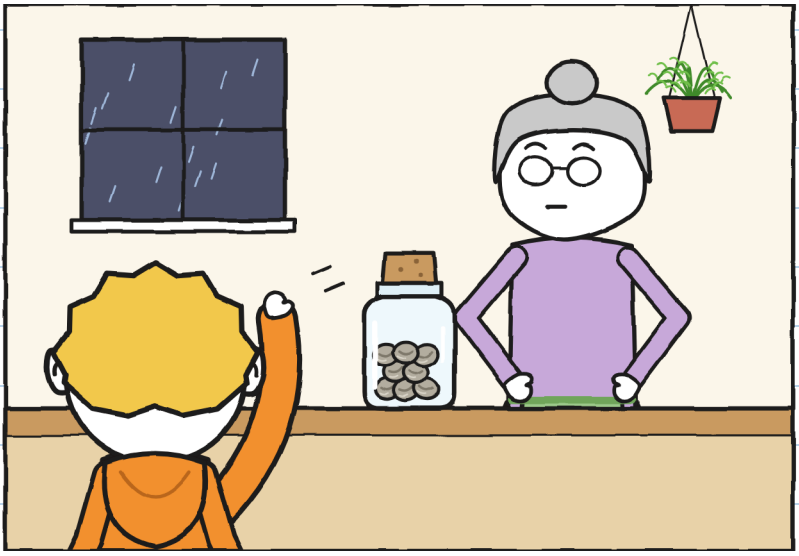

Flora'nın kedisinin adı Gürültü (adı mama kabında yazılı); gri bir kedi ve gerçek bir gök gürültüsü gibi mırlıyor.

Biz beklerken mutfakta her şey oldu, hiçbir şey olmadı:

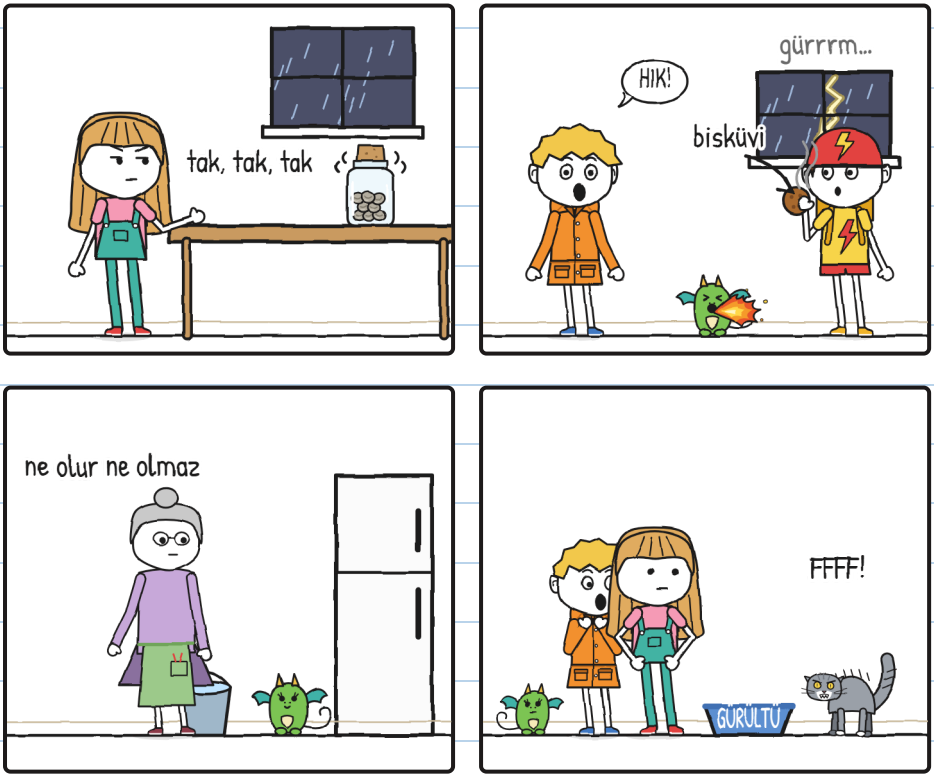

Gök gürültüsünün en kötü yanı onu beklemek. —H.

Kavanoz gittikçe daha güçlü tıngırdıyordu. Hulita alçak sesle sayıyordu: "On iki fil." "Dokuz."
Ayağı masanın altında zıplıyordu.

— Yerde delik açacaksın, dedim.
— Sayıyorum.
— Ayağın senden daha hızlı sayıyor.
Derken Kırıntı bir minik alev daha çıkardı ve Gürültü kedi kapısından fırlayıp avluya çıktı. Flora arka kapıyı açtı ve ona bağırarak seslendi:
— GÜRÜLTÜÜÜ!



Ve Hulita kavanozu açtı.



— Gök gürledi! dedi.

Gök gürlememişti. Bağıran Flora'ydı. Gürültü, kedinin adı.

Ben "GÜRÜLTÜ!" duydum, tam da beklediğim şey. Kimse bana bunun bir kedi olduğunu söylemedi. —H.

Bunu 17. sayfaya yazdım.

O sayfayı sonradan okudum. —H.

Açılınca kavanoz tıngırdamayı kesti. İçinde sekiz gri, soğuk ve kıpırtısız bilye vardı. Hulita onları masaya döküp büyüteçle inceledi.

— Üstlerinde minik bir çizgi var, dedi. Kapalı bir göz gibi.

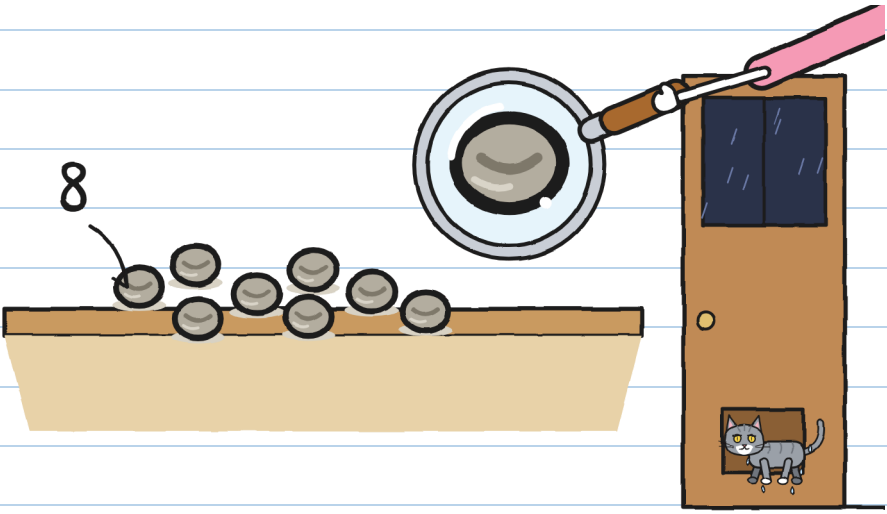

Gürültü sırılsıklam, kedi kapısından geri geldi ve Flora kapıyı kapattı.

— Taş. Her zamanki gibi, dedi ve Hulita'ya baktı.

Hulita tişörtünün rengine döndü.

— Uyuyorlar, dedim. Taş değil, tohumlar; bu yüzden "gök gürültüsünden önce açmayın" yazıyor. Belki camları titretecek kocaman bir gök gürültüsü onları uyandırır.

Flora bir süre sustu.
— Tohumlarsa, kanıtlasınlar.

Dışarısı neredeyse geceydi, oysa saat yalnızca altıydı. Şimşek. Hulita saymaya başladı:

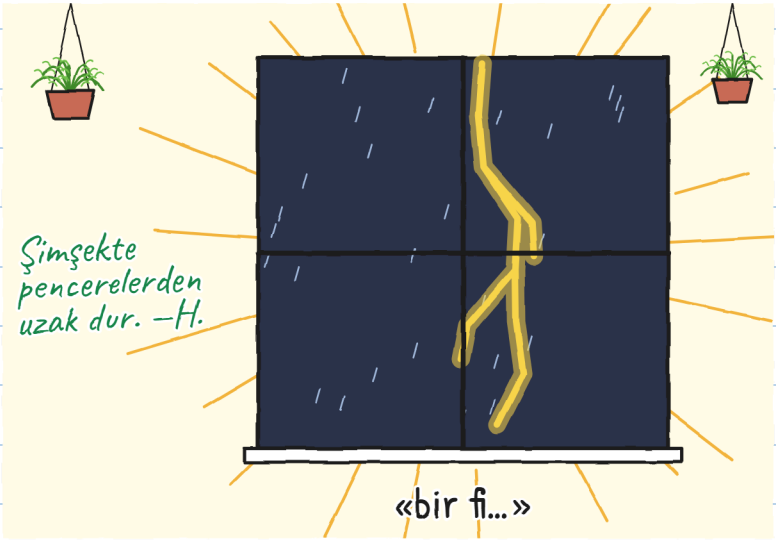

Sonra gerçek olanı geldi.



Gök gürültüsü şimşekle birlikte geldi: fırtına tam tepemizdeydi. Masa, bardaklar ve camlar titredi.

Ve elektrik kesildi.



Ben hık yaptım. Kırıntı hık yaptı ve alev patlaması mutfağı bir saniye aydınlattı.

Masa boştu.



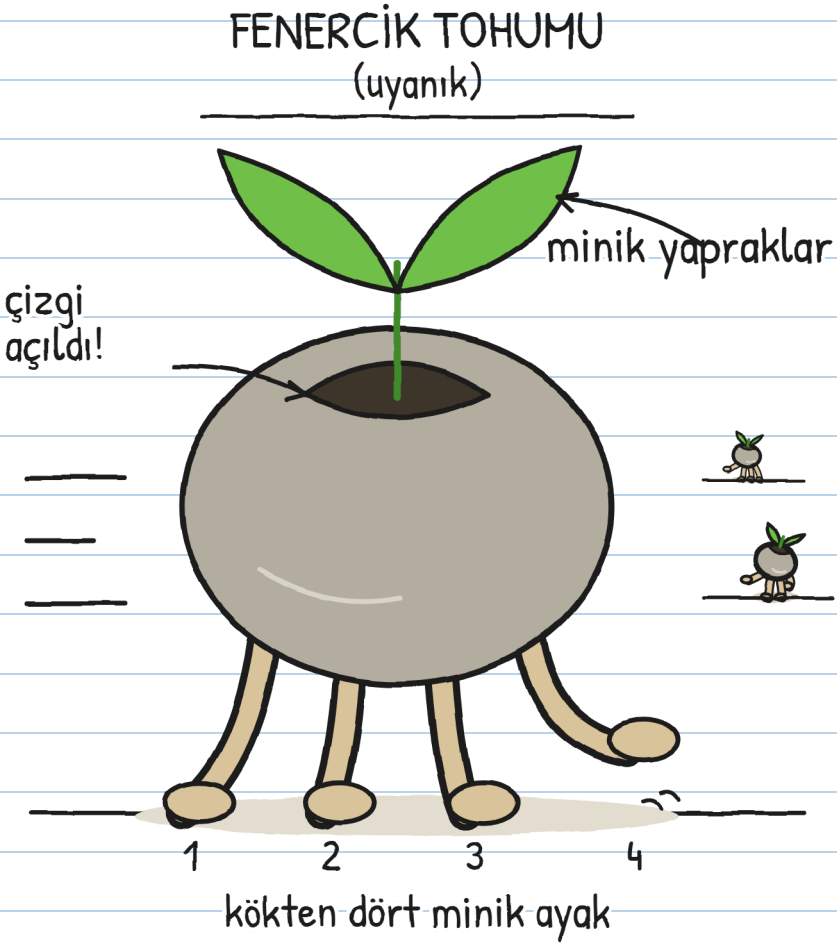

Taşların ayakları vardı.

Bir de acele. –H.

BÖLÜM 3

Bakmazsan kıpırdıyorlar

Karanlıkta minik bir yağmur gibi bir ses duyuluyordu: tik, tik, tik. Sonraki şimşekte tohumlar daha uzaktaydı ve kıpırtısızdı, hem de çok kıpırtısız, hiçbir şey olmamış gibi.

Hızlı koşuyorlardı ama her şimşek onları durduruyordu ve çok şimşek vardı. Onları masanın altından izliyordum. Flora'nın süzgecini takmıştım: evde gök gürleyince ben de bir süzgeç takarım.

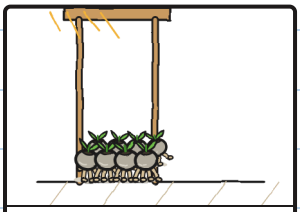

Şimşek çakınca: kıpırtısız.



Karanlıkta: koşuyorlar.



Şimşek çakınca: kıpırtısız. Daha uzakta.

Kırmızı ışık, yeşil ışık oyunu bu. Tohumlarla. —H.

Flora el fenerini bir tohuma doğrulttu; tohum kıpırtısız kaldı. Başka bir tohuma tuttuğunda ilki koşmaya başladı.

— Tohumlar bunlar! Uyanıklar! diye bağırdı Flora.



İkincisi, Flora ışığı çevirir çevirmez kaçtı.

— Bir el feneri daha lazım, dedim.

— O zaman başka bir şey düşün. Bendeki bir tane.

Sekiz tohum, bir el feneri. Hesap tutmuyordu.

Hepsi kedi kapısına gidiyordu.

— Fırtınada ıslanmış toprak arıyorlar, dedi Flora ve önüne kocaman bir saksı koydu. Evde yalnızca musluk suyuyla sulanmış toprak var. Dışarıda da neredeyse hiç yok: taş döşeme, küçük bir patika ve kanal. Çıkarlarsa yağmur onları suya sürükler.

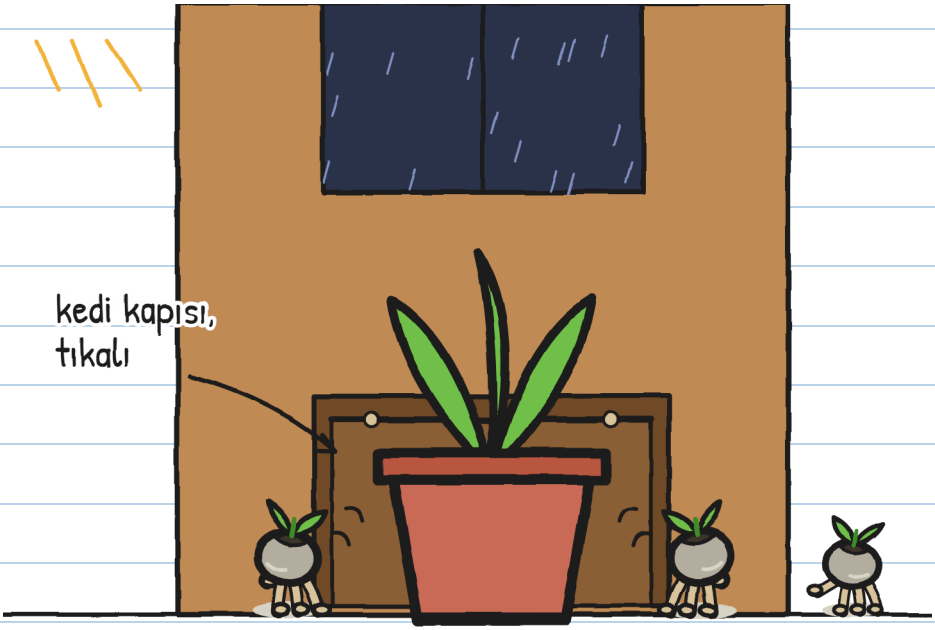

Kedi kapısı tıkandı ama şimdi tohumlar bütün mutfağa dağılmıştı ve mutfakta yüz tane saklanacak yer vardı.

Her şeyi denedik:



Hulita, bezle: Gürültü'yü yakaladı.



Tonyo, elleriyle: Gürültü onu yakaladı.

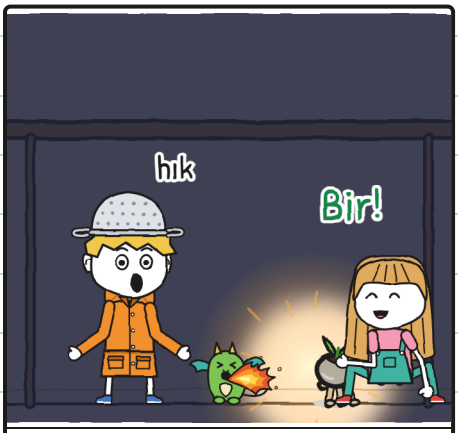

Kırıntı, alevle: bir!



Flora, el feneriyle: iki!

Gürültü de onların peşindeydi: o karanlıkta neredeyse iyi görüyor; biz görmüyoruz.

Tonyo fırtınalardan korkmaz. Tonyo kedilerden korkar.

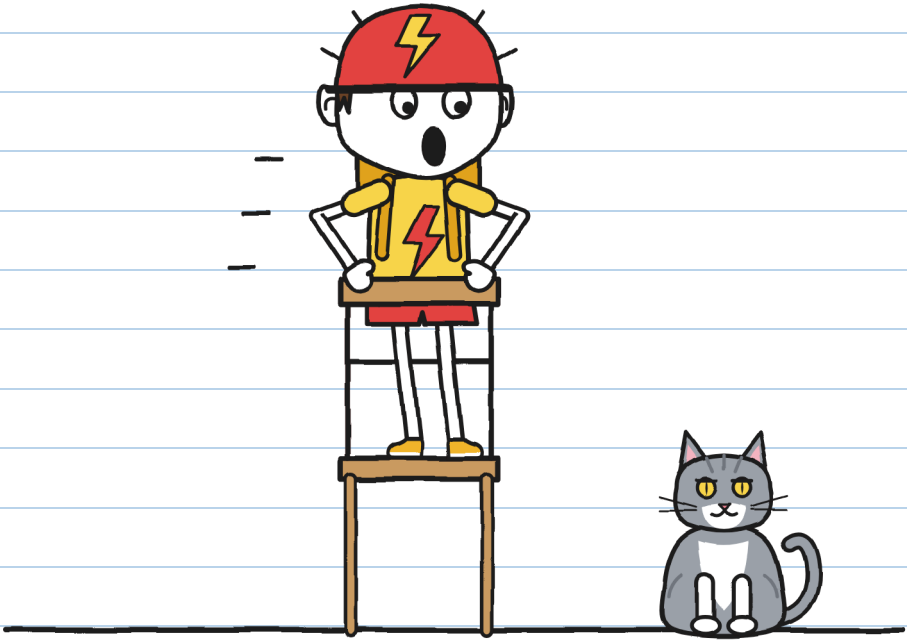

— Kedi değil o! dedi Hulita. O Gürültü!

— DAHA KÖTÜ!

İki korku, tek isim. —H.

Ben hâlâ masanın altındaydım, süzgeç kafamda. Şimşek çaktıkça oradan bütün yeri görüyordum.

Tohumlar dağılıyordu ama sonunda hep kedi kapısına dönüyorlardı. Hep aynı saksıyı itmek için.

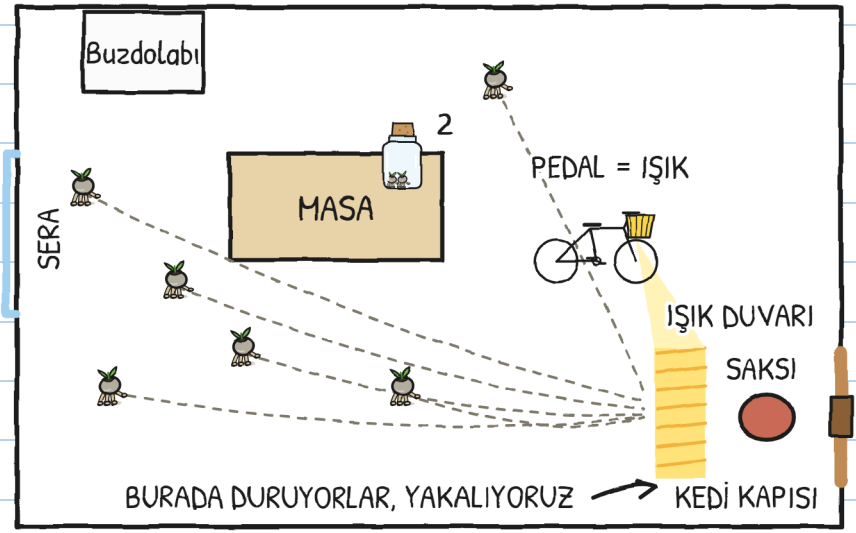

Bir kroki çizdim.

— Tonyo, farın pedal çevirince yanıyor mu?

— Tabii.

— O zaman bugün ışık teslimatı yapacaksın.

Bisikleti ayaklığına koyduk, farı kedi kapısına çevirdik. ŞİMŞEK'in dinamosu arka tekerleğin üstünde: dönerse ışık yanar. Ve Tonyo pedal çevirdi.

Hiç olmadığı kadar hızlı pedal çevirdi, özellikle Gürültü üstüne çıkınca.

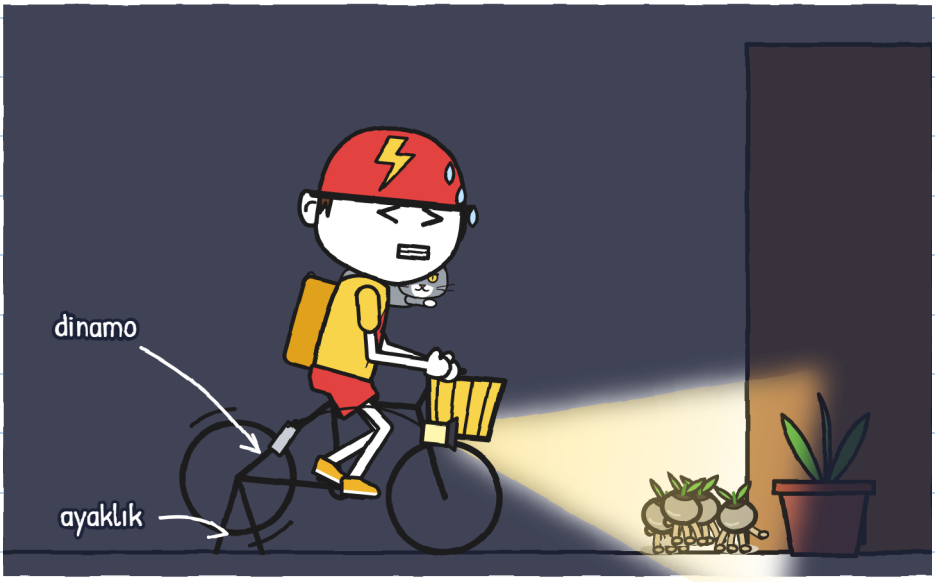

Sonunda ŞİMŞEK bir işe yaradı. –H.

Tohumlar ışığa varıyor, duruyor ve biz onları tek tek yakalayıp kavanoza koyuyorduk. Üç. Dört.

Gürültü bir tane daha ağzıyla yakaladı ve Flora onu iki parmağıyla çekip aldı.
— Beş! dedi.

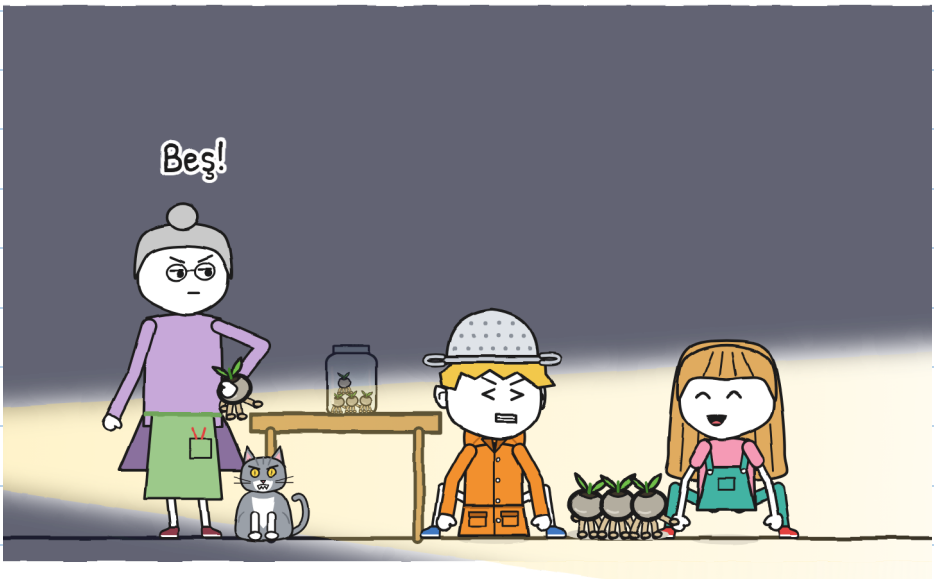

Altı.

Flora hiçbiri kaçmasın diye kavanozun kapağını kapattı ve bize yardım etmek için eğildi. O sırada Gürültü masaya zıplayıp kavanozu devirdi.



Tonyo onu havada yakaladı.
— ŞİMŞEK, dedi. Bir saniyede ya da bedava.

Ama artık pedal çevirmiyordu ve ışık söndü. Gürültü'yü de kimse durduramaz: kedi kapısına doğru fırladı.

Karanlıkta: tik, tik, tik. Gürültü saksıyı itti, gıcırt, ve kedi kapısı klak yaptı.

Sonraki şimşekte yalnızca bir tohum kalmıştı ve Hulita onu yakaladı. Yedi.



Sekizincisi kedi kapısından çıkıp gitmişti.

— Onu almaya gidiyorum! dedi Hulita, kapı koluna yapışmış.
— Yıldırım düşerken kimse dışarı çıkmaz, dedi Flora ve kapının önüne dikildi. Tartışacak hâli yoktu.

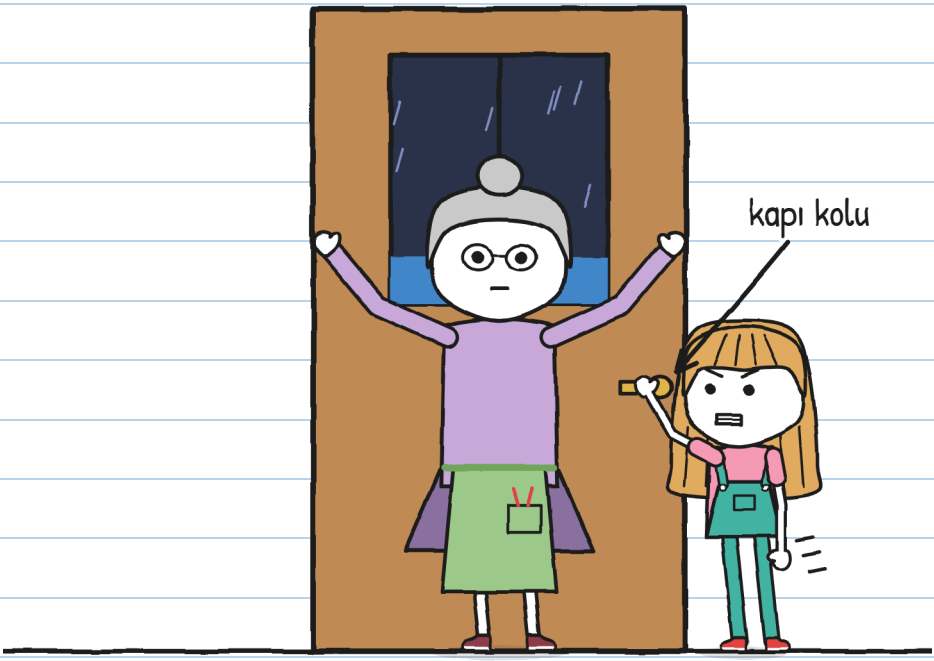

Hulita tartışmadı ama kapı kolunu da bırakmadı.
Bir süre sonra kedi kapısı klak etti: gelen sırılsıklam Gürültü'ydü. Sekizincisi yoktu.

— Şimşek... bir fil, iki fil.

Gürrrm.

— İki, diye saydı Hulita. Hâlâ çok yakın.

— O zaman onları ekelim, dedi Flora, fırtına gitmeden önce. Hem de karanlıkta.

— Serada mı? diye sordu Hulita.

Flora camda yukarı çıkan damlaları gösterdi.

— Büyü hâlâ yerinde. Buraya yıldırım giremez.



Kırıntı'ya bakarak "Karanlıkta" diye yineledi.

Kırıntı dönüp bana baktı. Ve hık yaptı.

BÖLÜM 4

Hık

Flora bize, R.'nin öğrettiği gibi bir fenercik nasıl ekilir anlattı. Resmi el yazımla not aldım:

FENERCİK NASIL EKİLİR

1. 

Fırtınada ıslanmış toprak.
(Musluktan ıslanan olmaz.)

2. 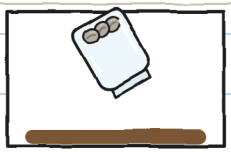

Kavanozu toprağın üstünde aç.
(Daha önce açarsan kaçarlar.)

3. 

Her yer karanlık: kendi kendilerine toprağa girerler.
(Sen gömersen filizlenmezler.)

4. 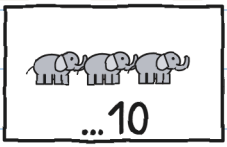

Fırtına geçmeden önce:
ondan fazla filde,
bir sonraki fırtınaya kadar artık ekilmezler.

Onları uyandırmak için sıfır fil. Ekmek için ona kadar. On birde uykuya geri. —H.

Flora tavan penceresinin manivelasını çevirdi. Pencere açılmadı ama boyalı damlalar aşağı inmeye başladı ve gerçek yağmur camı geçti.
Toprakla dolu uzun bir masa olan ekim tezgâhının üstüne düştü.
— Hepsi ekim tezgâhına. Yere tek damla bile düşmesin, diye emretti Flora yağmura.

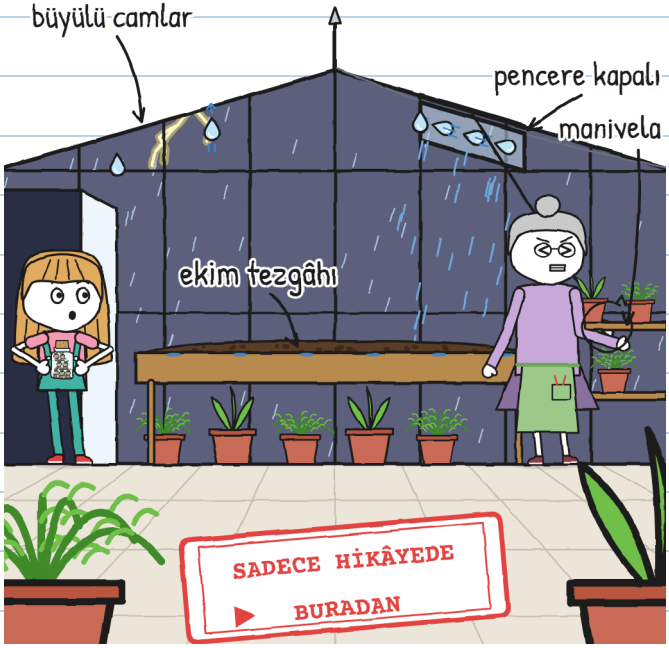

Bu camlar yalnızca hikâyede var. Gerçek bir fırtınada sera yok (76. sayfa). —H.

— Fırtınada ıslanmış toprak, dedi. Şimdi her şey karanlık olmalı.

Ama Kırıntı çoktan içerideydi: kimse görmeden Flora'nın ayaklarının arasından süzülmüştü. Ekim tezgâhının altında, saksıların arasındaydı.

Flora onu dikkatle çekti. Kırıntı dört patisiyle saksılara yapıştı. Vera söylemişti.

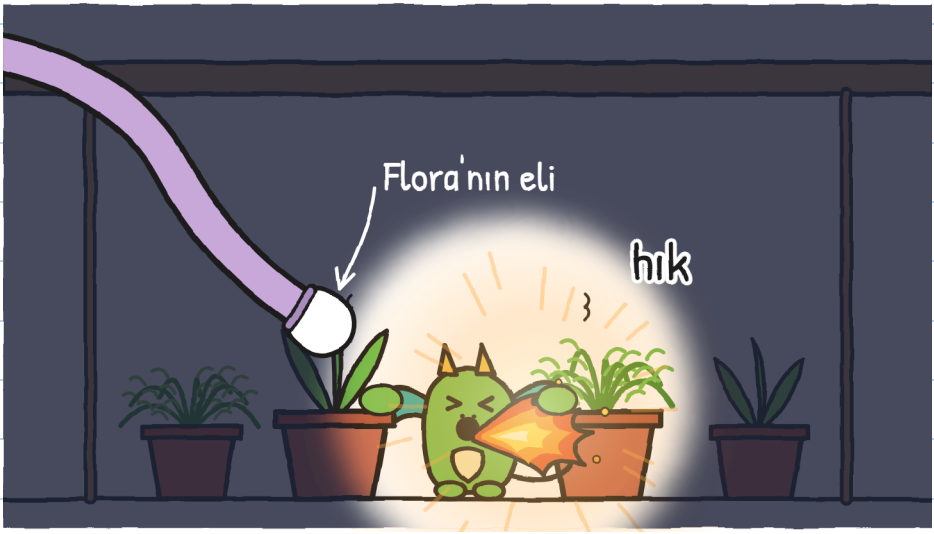

Ve ben mutfakta her hık yaptığımda, serada Kırıntı tutuşuyordu.

Anlamak için çizdim:

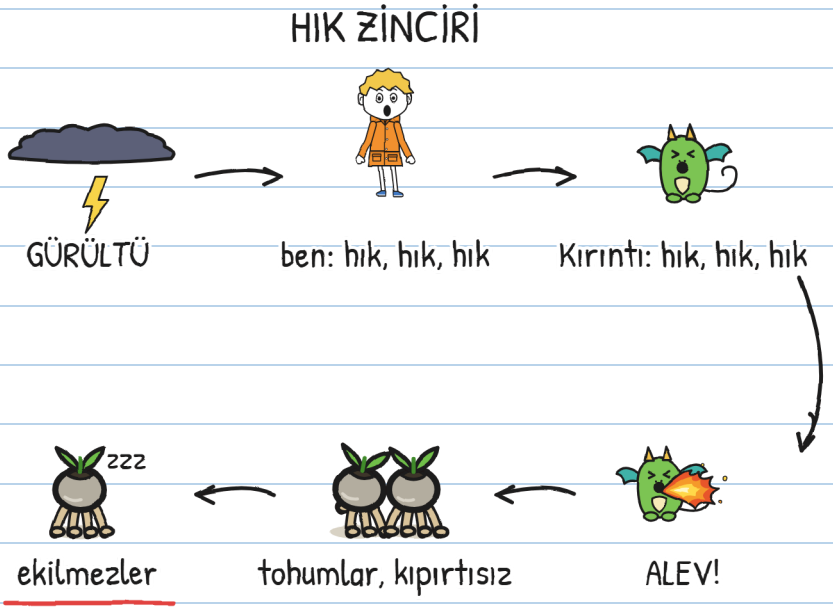

Mutfakta hık işe yarıyordu: alev patlaması, kıpırtısız tohum, yakalanmış tohum. Serada ise yaramıyordu: üç saniyede bir alev patlamasıyla, tohumların ekilmek için ihtiyaç duyduğu karanlık süre hiç olmuyordu.

Zinciri kırmak gerek. Kırması en kolay parça sensin. Sevgiyle. —H.

Hıçkırığa karşı her şeyi denedik:

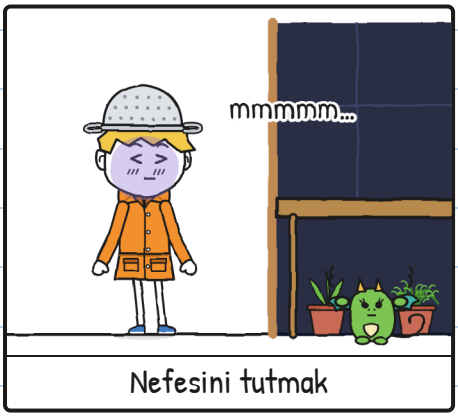

Nefesini tutmak



Ters su içmek

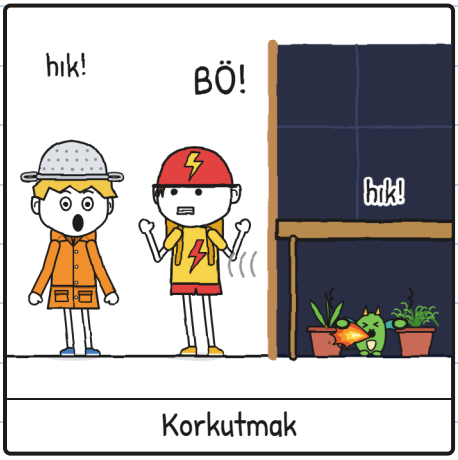

Korkutmak



Şeker

Kırıntı hepsini, saksılarını bırakmadan taklit etti.

Çare: sıfır. Hıçkırık: çok. –H.

Hulita saydı: "Dört fil." "Beş."
Gök gürültüsü duyuldu.
— O yıldırım daha uzağa düştü.

Yedi tohum kavanozdan çıkış arayarak dönüp duruyordu. Ben hık yapmaya devam ediyordum.



— Ya on bire gelirsek? diye sordum.
— Yine taş.
Hulita kavanoza bakmayı bıraktı ve bana baktı.

— Kırıntı senin korkunu taklit ediyor, dedi Hulita.
— O zaman başka bir şeyi taklit etsin, dedim.
Hık yaptım. Serada bir alev patlaması daha oldu.
— Ya onu dışarı çıkarırsak? diye sordum.
— Tutunuyor. Gördün.
Hulita sesini alçalttı.
— Önce onunla kal.

Korkuya çarem yoktu, yalnızca fark edilmesin diye bir planım vardı ve o artık işe yaramıyordu:

Gök gürültüsünden korktuğum belli olmasın diye planım:

1. Bayıldığımı söylemek.
2. ~~Hık yapmamak.~~ hık hık hık hık hık
3. ???

Peki 3. madde? —H.

Denedim. Gerçekten.



Bir ayak içeride.



Bir gök gürültüsü.



Ve yine mutfakta.

Sera, bütün mahallede gök gürültüsünün en yüksek sesle duyulduğu yer.

Kapıdan cam tavana, yukarı baktım. İki şimşek arasında onları gördüm, çatının çok yukarısında: Vera'nın ejderhaları, fırtınada uçuyorlardı. Kimse yukarı bakmazken uçmaya çıkarlar. Bu yüzden Vera bizimle gelmemişti: fırtınada evde kalıp onlarla ilgilenir.



Onlar hık yapmıyordu.

— Haydi, avcı, dedi Tonyo.

Arkasından gelecek şakayı bekledim. Gelmedi.

Süzgeci çıkarıp Flora'ya verdim. O da onu gerçek bir kask gibi tuttu.



Ve içeri girdim.

Süzgeç yıldırımı durdurmaz. Korkuyu bazen durdurur. —H.

Yağmur camda binlerce parmak gibi tıkırdıyordu. Ekim tezgâhının altına girdim; Kırıntı oradaydı, top gibi büzülmüş, benim gibi titriyordu.



GÜRRRM! Ben hık yaptım. Kırıntı hık yaptı. Alev patlaması ikimizi de aydınlattı.

Bir ekim tezgâhının altında iki fırtına avcısıydık.

Kapıdan Hulita, gülmeden, alçak sesle konuştu:



— Benimle say. Yanındayım.

BÖLÜM 5

Benimle say

Saydık: o kapıda, ben ekim tezgâhının altında, Kırıntı da bana yapışıp titreyerek.

Şimşek.

— Bir fil, iki fil, üç, dört, beş, altı.

Gürrrm.

— Altı: yaklaşık iki kilometre, dedi Hulita. O yıldırım daha uzağa düştü. Hâlâ korunaktayız.



Altı fili saymıştım. Korku hâlâ oradaydı.
Fırtınalara bayıldığımı söylemek işe yaramamıştı. Hık yapmamak için dişlerimi sıkmak da.

Kırıntı bana baktı. Denemediğim tek şeyi denedim.



— Gök gürültüsünden korkuyorum.

— Biliyorum, dedi Hulita. Bunu bu sabah 6. sayfada çizdin. Seni bekliyordum.

— Ben de kedilerden, dedi Tonyo; üstünde uyuyan Gürültü'yle, kıpırdamaya cesaret edemeden.

— Ben de gelmeyen bir şeyi beklemekten korkarım, dedi Flora. Bu yüzden öbür seferlerde kavanoz gelir gelmez açardım.

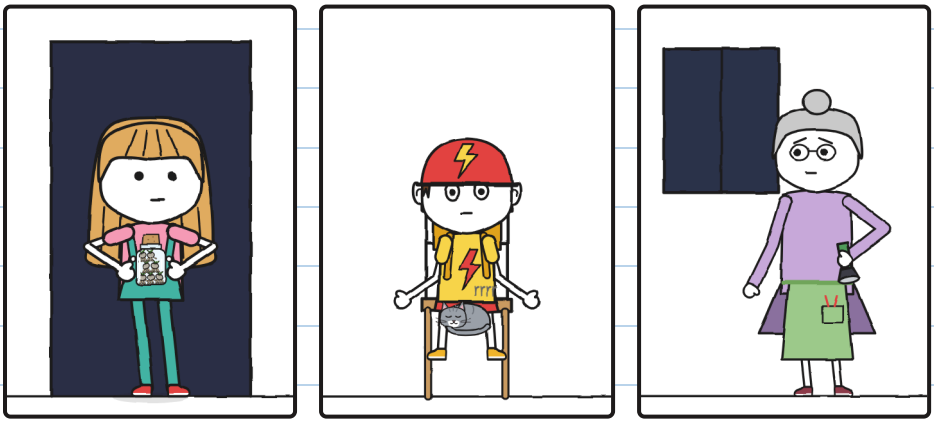

Ben de tahta köprülerden. Bunu zaten biliyordunuz. —H.

Kimse gülmedi. Yağmur aynı şekilde yağıyordu ama ekim tezgâhının altında artık yalnız değildim.

Yavaş yavaş nefes aldım. Kırıntı da.



Şimşek. Birlikte dokuza kadar saydık. Gürrrm.

Ve hık yapmadım; ne o gök gürültüsünde ne de bir sonrakinde.

— Şimdi! diye fısıldadı Flora.

Hulita parmak ucunda içeri girdi, kavanozu ıslak toprağın üstüne koyup kapağını açtı. Sonra sessizce kapıya döndü.



Tik, tik, tik. Karanlıkta kavanozdan bir şey çıkıyordu.

Şimşek, çok uzakta. Sesimizi çıkarmadan ona kadar fil saydık. Gürrrm.

On: geçerli olan son sayı.

Sonraki şimşekte gördük:



Kavanoz boştu. Toprakta yedi minik delik vardı ve sonuncusundan hâlâ bir ayak görünüyordu.

Sonra bir süre hiçbir şey: biz, karanlıkta, toprağa bakıyorduk.

Ve sonra ilki yandı.

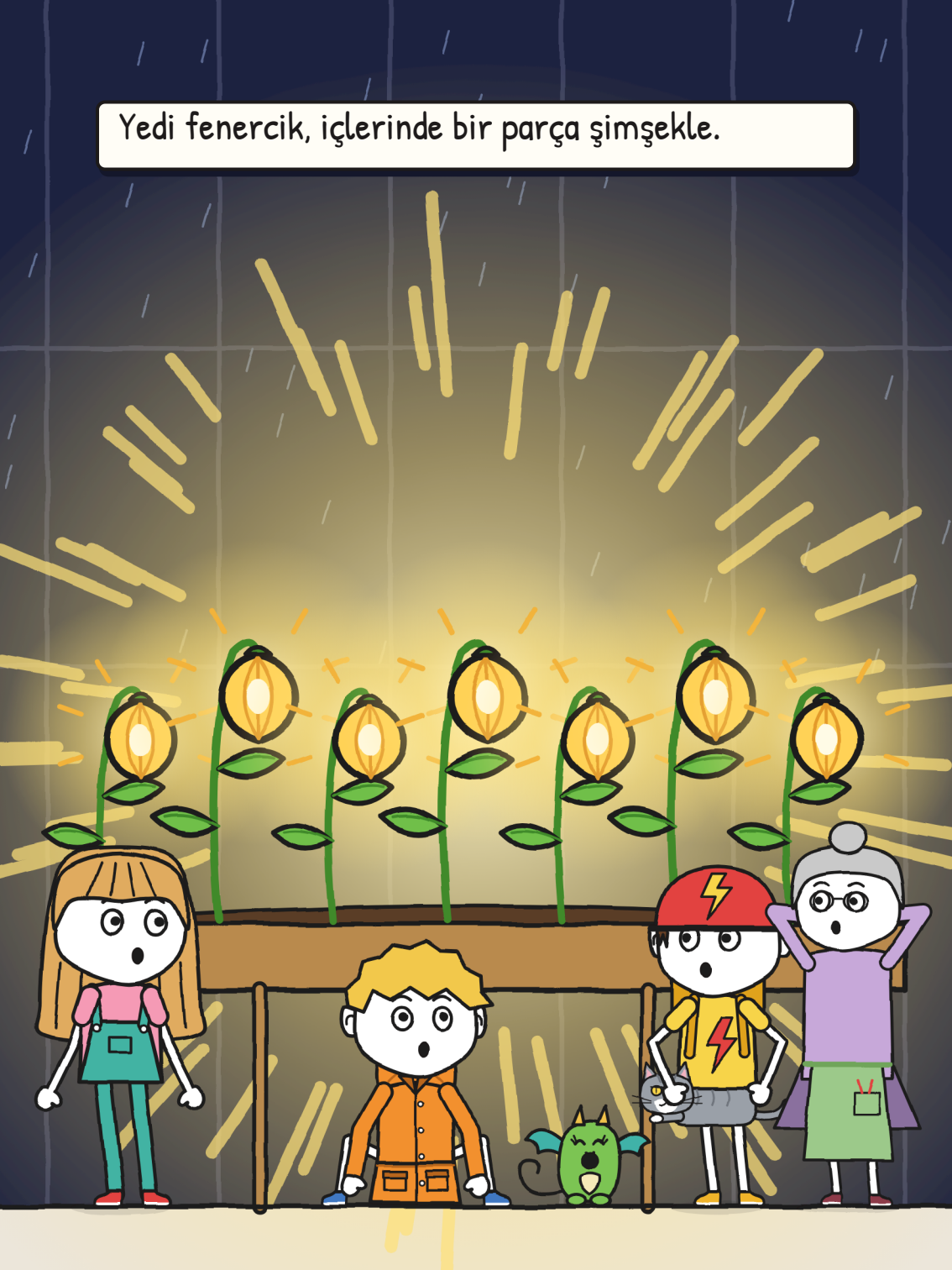
Yedi fenercik, içlerinde bir parça şimşekle.

Kırıntı hık yapmadı. Fenerciklere benim gibi ağzı açık bakıyordu. Artık korkumu taklit etmiyordu: bunu taklit ediyordu.

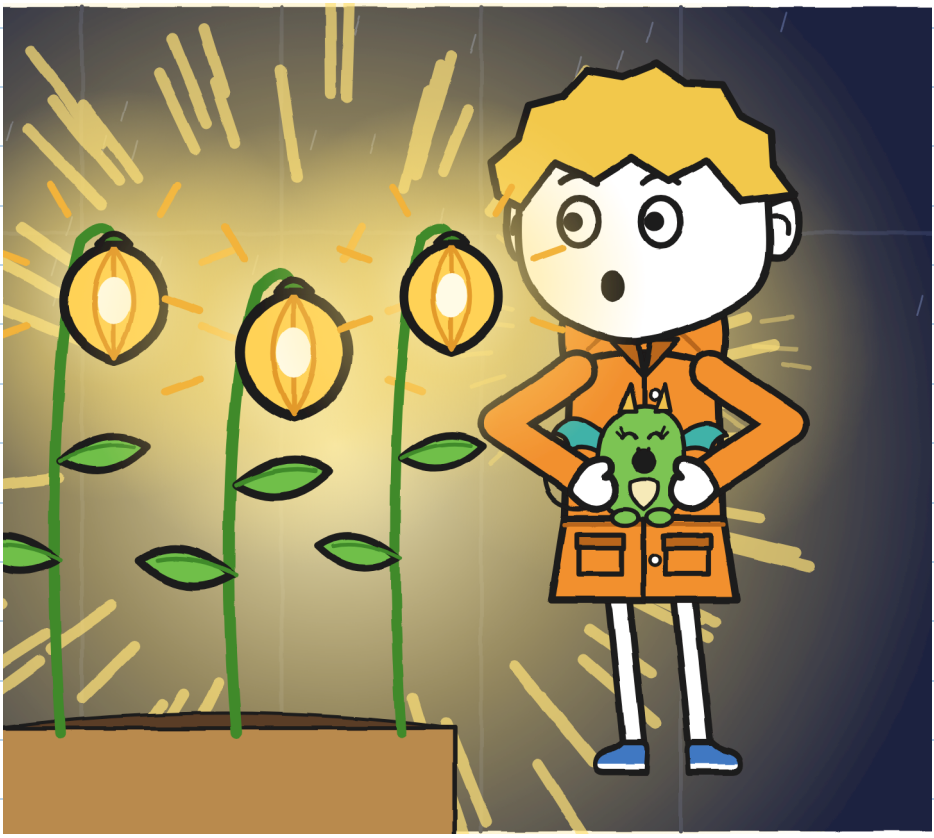

Flora uzun süre hiçbir şey demedi, sonra bir fenerciğe parmağıyla, uzun zamandır beklediği bir şeye dokunur gibi yavaşça dokundu.
— Kanal yolu böyleydi, dedi.

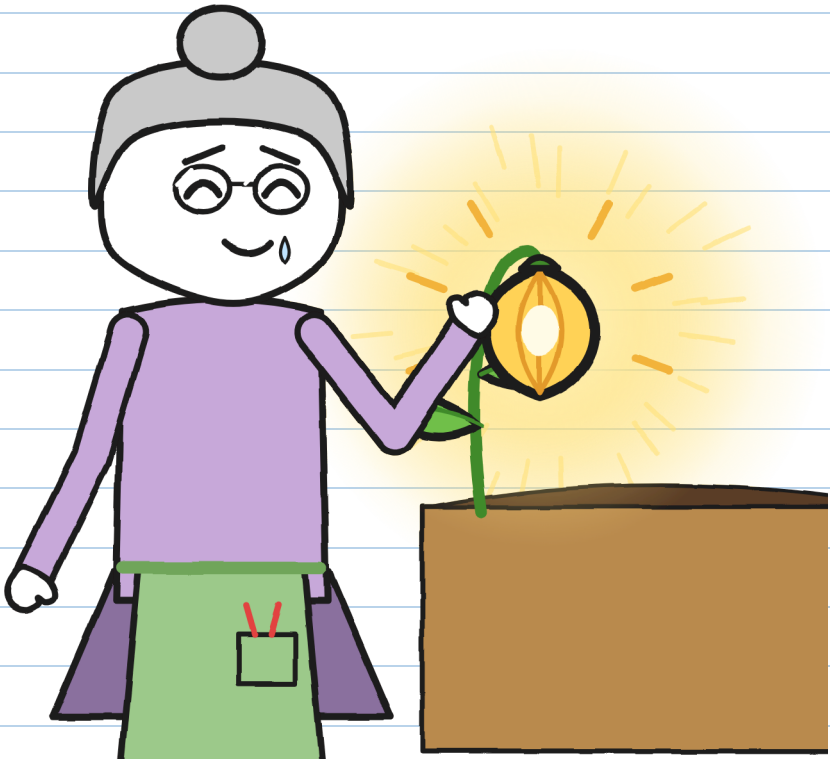

Ben de birine dokundum. Kırıntı da. Ilıktı, güneşte kalmış bir taş gibi.

Flora yağmuru durdurmak için manivelayı çevirdi.
Sonra bir tükenmez kalem çıkardı.
Nihayet imzalayacaktı.
Hulita kalemi iki parmağıyla durdurdu.
— Henüz değil. Sekizinci eksik.

Yedi fenerciğe baktı.
— Kavanozu vaktinden önce ben açtım. Onu bulmamız gerek.
Sonra mutfağa gitti, kutunun etiketini söktü ve tulumunun cebine koydu.

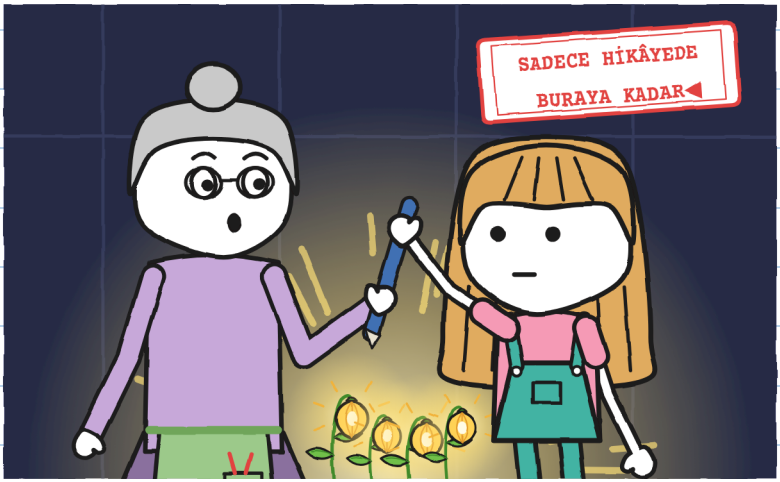

Teslim edilecekse, eksiksiz edilir. —H.

Mutfağa döndük.

— Avlu hâlâ kapalı, dedi Flora. Henüz dışarı çıkmıyoruz.

Hulita'nın sayacak şimşeği kalmayana kadar bekledik, sonra son gök gürültüsünden itibaren yarım saat daha. Yağmur dinmişti: fırtına gitmişti.

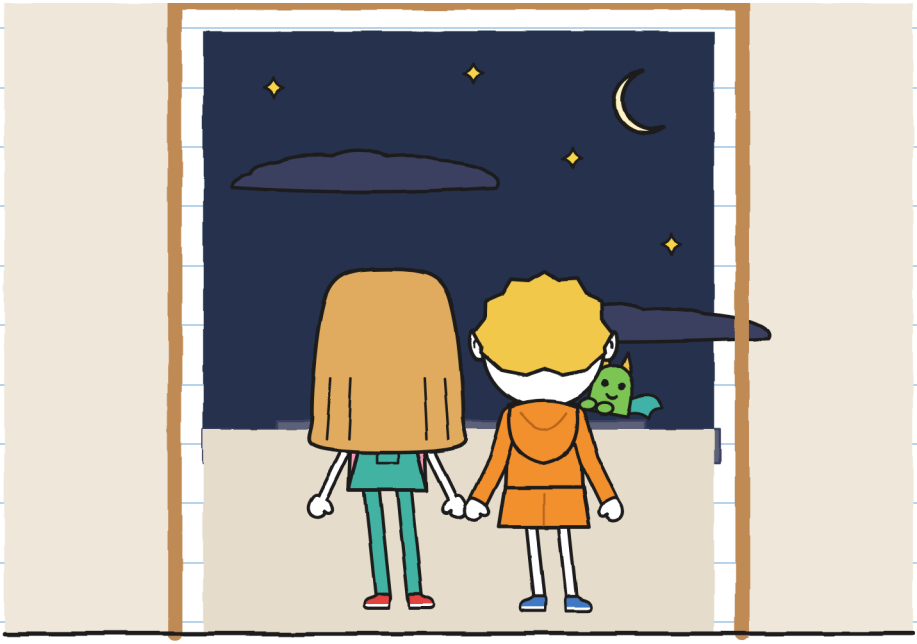

Sekizinci ise dışarıdaydı, karanlıkta, bir yerlerde. Zamanında toprak bulamadıysa yine uykuda olurdu: bir taş daha. İmza olmazsa da 2 numaralı paket şafakta rafına dönerdi.

— Onu arayalım, dedi Hulita.

Flora geceye baktı ve Vera'nın dediği gibi, Ejderhalar Evi'nin duvarı olan avlu duvarına üç kez vurdu.



— Bu sefer, dedi, yalnız gitmiyorsunuz.

BÖLÜM 6

Sekizinci

Flora ve Vera'yla, bir fener ve bir bisikletle çıktık. Hulita boş kavanozu ve etiketi taşıyordu; ben de Kırıntı'yı yağmurluğumun içinde, başı dışarıda.

Avluda, patikada ve kanalın kıyısında aradık.



Hiçbir şey.
Sekizinci uyumuşsa, şu taşlardan herhangi biri olabilirdi.

Fener ıslak taşları parlatıyordu.
O zaman aklıma geldi: yeni filizlenmiş bir fenercik az parlardı. Bizim ışıklarımız onu gizliyor olabilirdi.
— Durun. Hepsini söndürün.

Tonyo bisikleti durdurdu, Vera alevi kıstı ve Flora el fenerini kapattı.

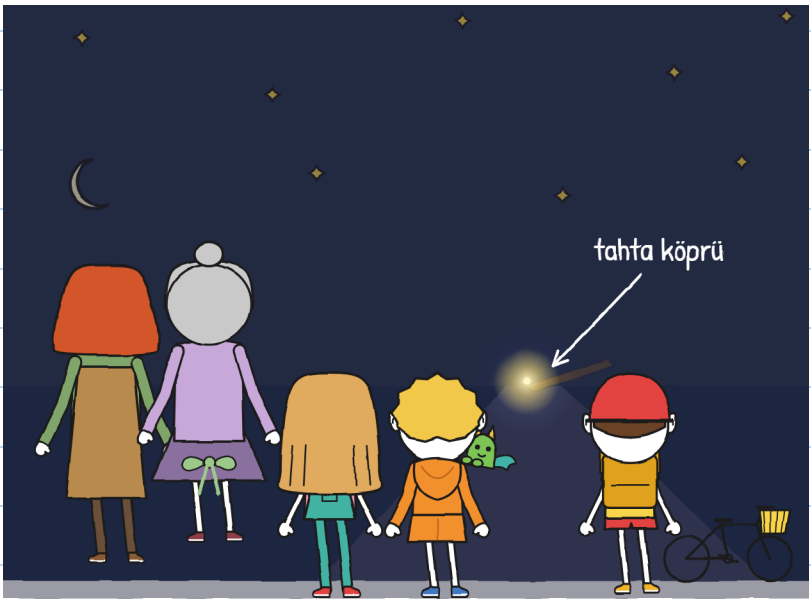

Kıpırdamadan kaldık.
Kanal yolunun ucunda minik bir ışık belirdi. Tahta köprünün dibindeydi.

Sanırım yağmur sekizinciyi patikadan kanal yoluna taşıdı ve o, iki taş arasındaki bir çatlakta, bir parmak kalınlığında ıslak toprakla, tam tahta köprünün başladığı yerde kaldı. Orada kendi kendine ekildi. Uzaktan minik bir ışık. Yakından her yeri aydınlatıyordu.

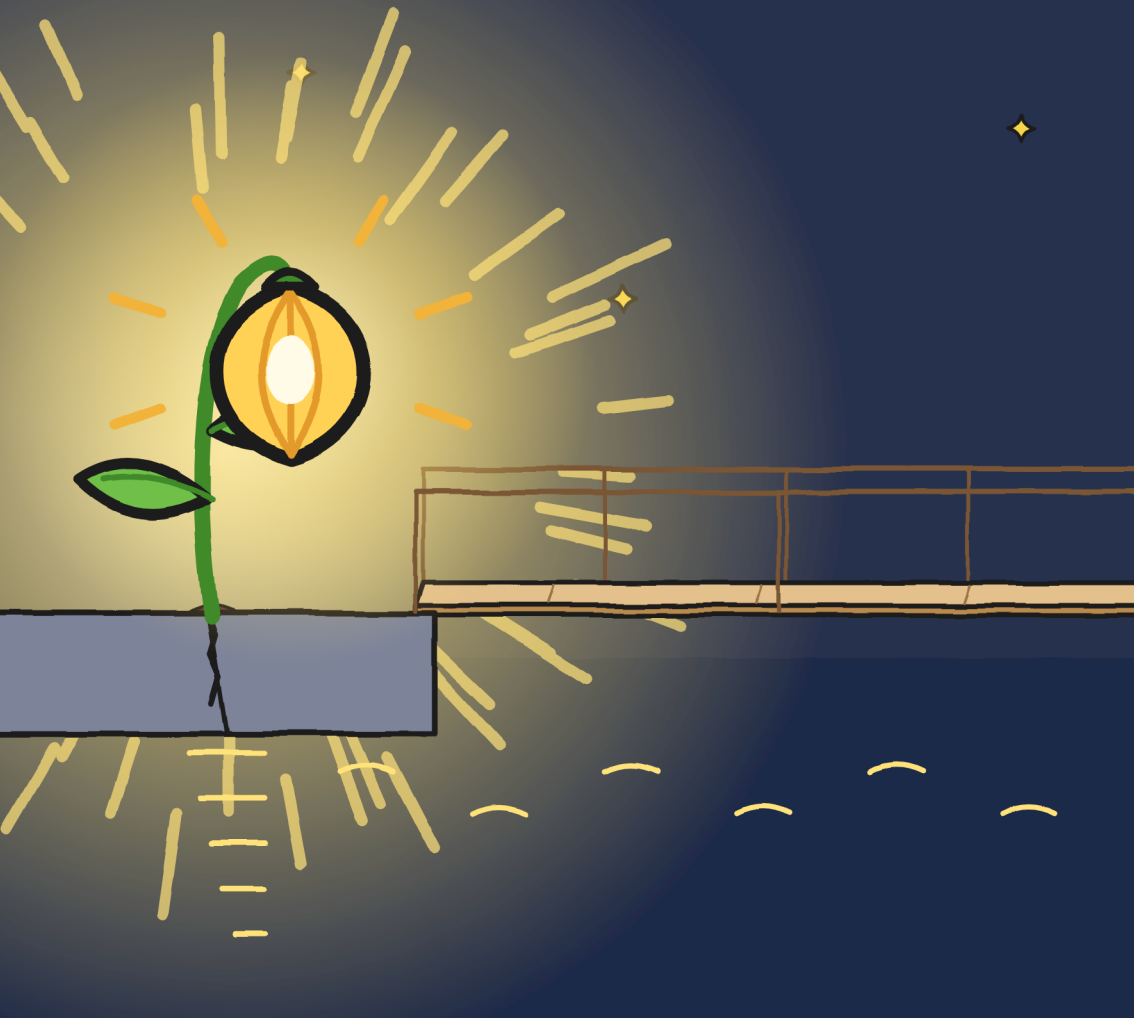

Hulita uzun süre tahta köprüye baktı: ışıkta başka bir şeye benziyordu; daha kısa, daha geniş, sudan çok tahtaya benzeyen bir şeye.

Tahta köprüye bir ayak koydu. Yalnızca bir tane. Sonra geri çekti.



Uzaktan artık korkutmuyor. Yakından da neredeyse korkutmuyor. —H.

— Bu burada kalacak, dedi Flora. Yerini kendisi seçti.

Hulita ona etiketi ve silinmeyen mürekkepli yeşil keçeli kalemini verdi. Flora sekizincinin ışığında imzaladı ve kalemi geri verdi.

No. 2 · KIRILACAK

ADRES: Flora, Kanal Sokağı No: 9

TALİMAT: GÖK GÜRÜLTÜSÜNDEN ÖNCE AÇMAYIN

GÖNDEREN: R.

İADE İADE İADE İADE İADE İADE İADE İADE İADE İADE İADE İADE

TESLİM EDİLDİ. Flora

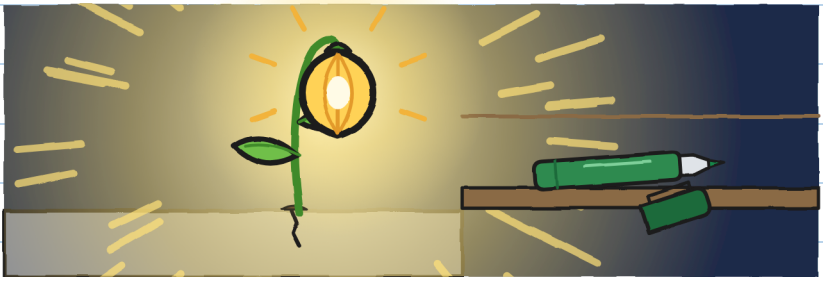

Kapısında vedalaşırken Flora bana süzgeci verdi:
— Sende kalsın, bir sonraki fırtına için. Ve Mara'ya söyle, bu iş çoktan yapılmalıydı.

Vera Kırıntı'yı yuvasına bıraktı ve bizi minibüsüyle, bisiklet arkada, karayolu köprüsünden götürdü: geceleri Büyük Köprü tekneler için kaldırılıyor. Bizi dükkânın kapısında bıraktı ve ejderhalarının yanına döndü.

Dükkân karanlıktı. Mara tezgâhta değildi.

Tezgâhın altındaydı.

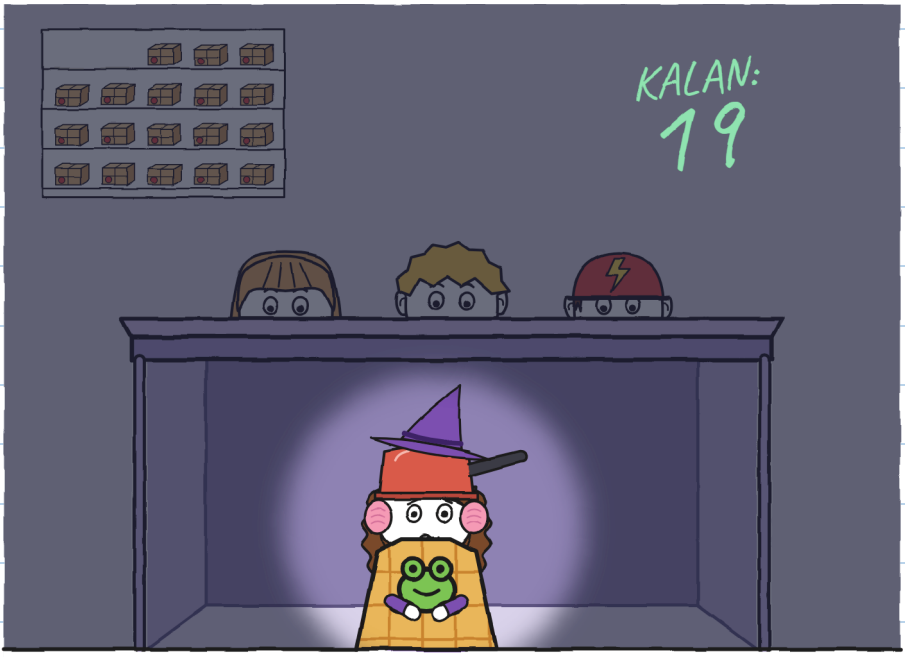

— Geçti mi? diye sordu Mara.
— Epey oldu, dedi Hulita.

Mara'nın bir battaniyesi, kulak koruyucusu ve kask yerine bir tencere vardı.

Yirmi üç teslimat. Hiçbirinde fırtına yok.
Şimdi anlıyordum.
Flora'nın mesajını verdim, o da tencereyi kaşlarına kadar indirdi.

— Ben de gök gürültüsünden korkuyorum, dedim.
Mara battaniyeyi kaldırdı.



Onunla birlikte tezgâhın altına girdim. Sığıyorduk.

Mara Tonyo'ya taburelerin yanına ters çevrilmiş bir kutu koydu.
— Senin yerin. Şimdilik, dedi.

Tonyo oturdu ve Hulita'nın keçeli kalemiyle küçük yazıya iki kelime ekledi: "ve kedi".



Artık küçük yazı doğruyu söylüyor. —H.

Gök gürültüleri için planım, düzeltilmiş hâliyle:

1. Fil saymak.
2. Biriyle birlikte.
3. Hık yaparsam bir şey olmaz.



Bir de hiçbir şeyin avcısı olduğunu söyleme. —H.

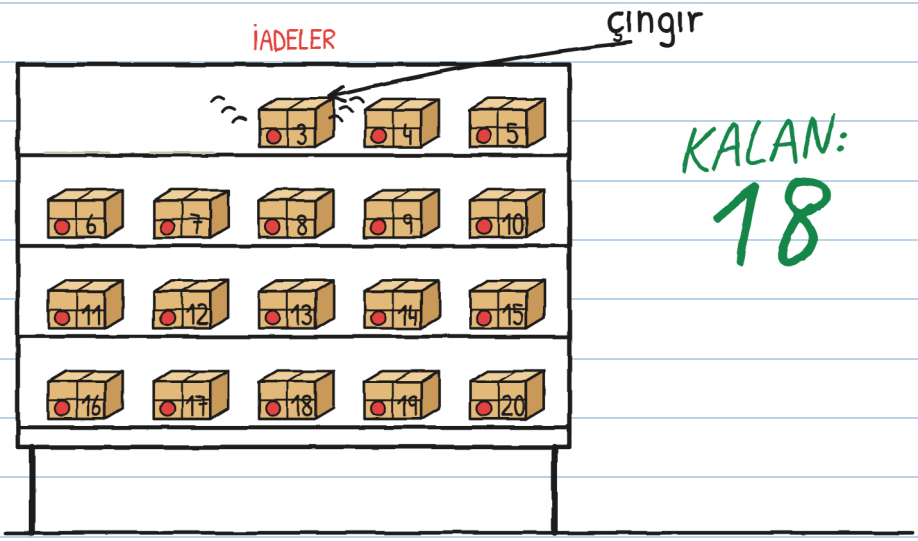

O gece, çıkmadan önce bir iade çıngırdadı: çıngır, küçük bir zil gibi. 3 numaralı paket.

Etikette şöyle yazıyordu:

No. 3
TONYOCUK İÇİN

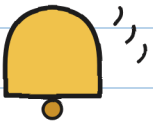

Tonyo kaskının rengine döndü.



İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 3

(çok yakında)

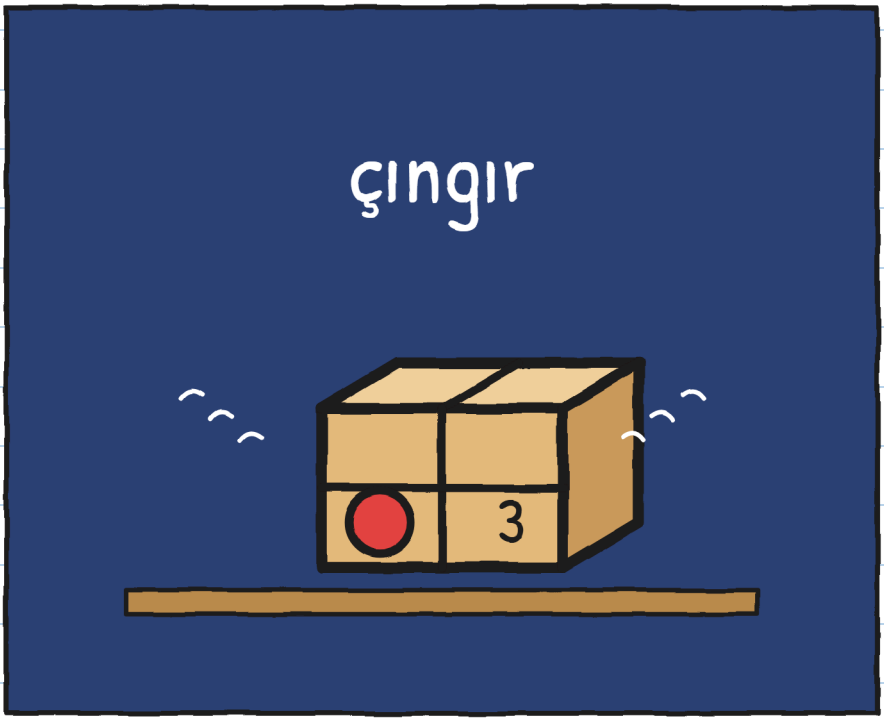

Tonyo'ya kim paket gönderiyor? —H.

MAHALLE (2. SÜRÜM)

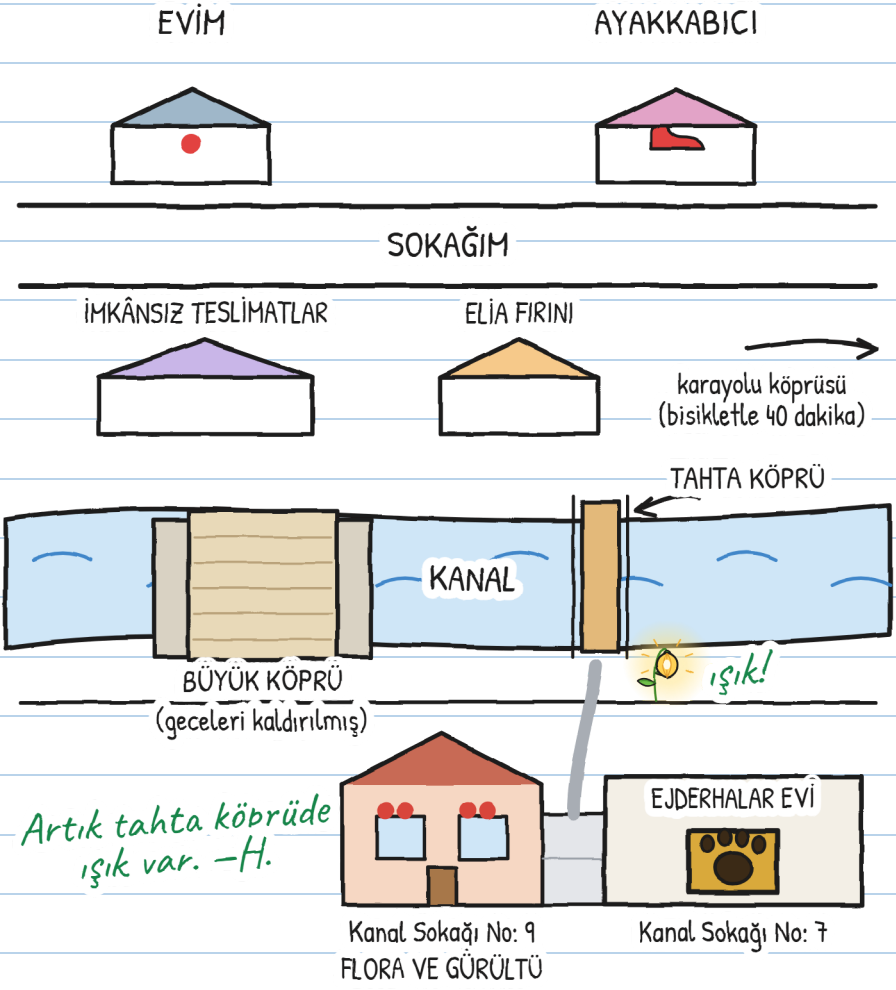

R. hakkında bir kartım var. İlk iki ipucu 1 numaralı defterden. Yenilerini not aldım:

R. HAKKINDA BİLDİKLERİMİZ



R.

1. Yazısı çok kötü (Mara).
2. Vera, baş harfini okuyunca bembeyaz kesildi.
3. Uzun zaman önce Flora ile fenercik ekiyordu.
4. Geç de olsa sözünü tutar.
5. Flora'nın büyülü camlarını yaptı.

6. Kimse adını söylemiyor. Bu da bir ipucu. –H.

Ya sen? Sence R. kim?

Bence R. şu kişi:

TEK HİKÂYE, ALTI BEDEN

Altı beden var, 3 ile 16 yaş arası, ve 20'den fazla dil. XXS, XS, S, M ve L'de sayfalar da resimler de aynı. XL ise bir roman. Değişen tek şey, hikâyenin nasıl anlatıldığı.

BEDEN XXS · PRE-A1
HULİTA YEDİNCİ TOHUMU YAKALIYOR.

BEDEN XS · A1
Yerde bir tohum kalmıştı. Hulita onu yakaladı. Yedi.

BEDEN S · A2
Bir şimşek daha: yerde yalnızca bir tohum kalmıştı. Hulita onu yakaladı. Yedi.

BEDEN M · B1
Sonraki şimşekte yalnızca bir tohum kalmıştı ve Hulita onu yakaladı. Yedi.

BEDEN L · B2
Yeniden şimşek çaktığında yerde yalnızca bir tohum kalmıştı ve Hulita onu yakaladı. Yedi.

BEDEN XL · B2-C1
Resimli roman · 13+
AOBM seviyeleri yaklaşıktır.

Herkes kendi bedeninde. Aynı fırtına. —H.

AİLELER VE ÖĞRETMENLER İÇİN

Her bölüme linguaula.com'da çalış

GERÇEK FIRTINA: NE YAPMALI

1. Gök gürültüsü duyarsan, uzakta bile olsa, eve gir: yıldırım artık sana ulaşabilir.
2. İçeride, bir yetişkinle birlikte, pencerelerden, kapılardan ve camlardan uzakta. Sera, köprü, ağaç ve sudan uzak dur.
3. Son gök gürültüsünden yarım saat sonrasına kadar dışarı çıkma.
4. Fil saymak, bir yıldırımın yakına mı uzağa mı düştüğünü anlamana ve sakinleşmene yarar. Dışarı ne zaman çıkacağını anlamaya yaramaz.

FIRTINANI SAY

Evin içinden: şimşekle gök gürültüsü arasında fil say.

Şimşek	Filler	Kilometre (3 filde 1, yaklaşık)	O yıldırım daha yakın mı, uzak mı?
1	15	5	–
2	9	3	daha yakın